

**Košice
Sever**

Mestská časť Košice - Sever

Festivalové námestie 2

040 01 Košice

Ministerstvo životného prostredia SR
Námestie L. Štúra 1
812 35 Bratislava

Váš list číslo/zo dňa
3283/2015-7.3 / 9.2.2015
6952/2015

Naše číslo
2015/00346/PRA

Vybavuje/linka
JUDr. Stavrovský

Košice, dňa
27.02.2015

Vec: Rozklad proti rozhodnutiu o vylúčení účastníka konania vo veci predĺženia doby platnosti prieskumného územia Čermel' – Jahodná – U, Mo, Cu rudy

Mestská časť Košice-Sever v zmysle ustanovenia § 61 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) týmto podáva v zákonnej lehote

r o z k l a d

proti rozhodnutiu Ministerstva životného prostredia SR, odboru štátnej geologickej správy, číslo spisu 3283/2015-7.3, číslo záznamu 6952/2015 zo dňa 9.2.2015 (ďalej len rozhodnutie), doručenému dňa 13.2.2015, ktorým Mestskú časť Košice – Sever vylučuje zo správneho konania vo veci predĺženia doby platnosti prieskumného územia Čermel' – Jahodná – U, Mo, Cu rudy podľa § 23 zákona č. 569/2007 Z.z. o geologických prácach v znení neskorších predpisov (ďalej len geologický zákon).

Odôvodnenie

Podľa odôvodnenia Ministerstva životného prostredia SR (ďalej len ministerstvo) zákonnými hmotnoprávnymi predpokladmi účastníctva v konaní o predĺžení doby platnosti prieskumného územia je existencia kvalifikovaného právneho vzťahu k určenému (jestvujúcemu) prieskumnému územiu, pričom podľa ministerstva jediným subjektom, ktorý má kvalifikovaný právny vzťah k prieskumnému územiu je držiteľ prieskumného územia a teda že v konaní sa rozhoduje len o právach, oprávnených záujmoch, resp. povinnostiach držiteľa tohto prieskumného územia a že „...účastníkom tohto konania môže byť iba držiteľ prieskumného územia a žiadny iný subjekt, v opačnom prípade by mohlo byť v neprospech držiteľa prieskumného územia zmarené samotné konanie vo veci predĺženia doby platnosti prieskumného územia.“. Takýto záver ministerstva, podľa ktorého jediným a vo vzťahu

k všetkým dotknutým obciam a vlastníkom nehnuteľností z hľadiska procesného teda privilegovaným a ministerstvom otvorene chráneným účastníkom konania o predĺžení doby platnosti prieskumného územia je držiteľ prieskumného územia, nemôžeme akceptovať a stotožniť sa s ním. Považujeme ho za účelový a v rozpore s ústavným právom na súdnu ochranu, ako aj v rozpore s ustanovením § 4 správneho poriadku, v ktorom je premietnutá ústavná zásada rovnosti práv pre všetkých. Je popretím zmyslu a obsahu inštitútu účastníka konania, je tiež v rozpore s Aarhuským dohovorom – Dohovorom o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia, ktorého je Slovenská republika signatárom i v rozpore s upozorneniami Európskej komisie smerujúcim k tomu, aby nedochádzalo k obmedzovaniu účasti dotknutých právnických a fyzických osôb v takýchto konaniach.

Pripustením takéhoto záveru ministerstva sa dostávajú dotknuté obce, a v neposlednom rade tiež vlastníci nehnuteľností, nachádzajúcich sa v prieskumnom území, do nerovnoprávneho postavenia v porovnaní s držiteľom prieskumného územia, čo znamená, že im je bez opodstatnených dôvodov priznaných menej práv ako by im patrilo, keby boli jeho účastníkom. V konečnom dôsledku takýto postup ministerstva spôsobuje, že dotknutým obciam ani vlastníkom nehnuteľností nie je umožnené domáhať sa súdnej ochrany proti rozhodnutiu vo veci samej, pretože keď nie sú účastníkmi správneho konania, nemôžu byť v takom prípade ani aktívne legitimovaní na podanie žaloby podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Ustanovenia zákona č. 569/2007 Z.z. o geologických prácach v znení neskorších predpisov (ďalej len Geologický zákon) priznanie postavenia účastníka konania dotknutej obci ani vlastníkom nehnuteľností v prieskumnom území nevyklučujú, čo ministerstvo vo svojom rozhodnutí výslovne potvrdilo. Ak ustanovenia geologického zákona priznávajú toto postavenie dotknutej obci v konaní o určení prieskumného územia, nemôžeme sa stotožniť s argumentáciou ministerstva smerujúcou k tomu, že v konaní o predĺžení platnosti prieskumného územia postavenie účastníka konania dotknutá obec, resp. aj vlastník nehnuteľnosti v prieskumnom území, strácajú. Na postavení dotknutej obce sa v konaní o predĺžení doby platnosti prieskumného územia v porovnaní s konaním o určení prieskumného územia nič nemení a preto sa napriek argumentácii ministerstva (a to aj s poukazom na znenie ustanovení § 23 ods. 4 písm. f) a § 29 geologického zákona) oprávnene domnievame, že právo byť účastníkom konania je pre dotknuté obce založené aj v konaní o predĺžení platnosti prieskumného územia a teda že v tomto konaní sa rozhoduje aj o právom chránených záujmoch dotknutých obcí a vlastníkov nehnuteľností a tiež, že ich právom chránené záujmy môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté tak ako o predvída ustanovenie § 14 ods. 1 správneho poriadku, ktorého aplikáciu geologický zákon nijako nevyklučuje a z pohľadu dodržania ústavnosti ani vylúčiť nemôže. Práve naopak, geologický zákon aplikáciu § 14 ods. 1 správneho poriadku vyžaduje.

V zmysle ustanovenia § 41 ods. 1 geologického zákona sa na konanie podľa tohto zákona vzťahuje správny poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak. Geologickým zákonom, nie je upravená osoba účastníka konania v prípade konania o žiadosti o predĺženie platnosti

prieskumného územia. Táto skutočnosť však nemôže mať za následok odňatie práva byť účastníkom konania dotknutým obciam ani vlastníkom nehnuteľností v prieskumnom území. Tomu nasvedčuje i ustanovenie § 23 ods. 4 písm. f) geologického zákona, podľa ktorého je, rovnako ako je to v prípade určenia prieskumného územia, prílohou návrhu aj stanovisko dotknutej obce, čím samotný geologický zákon v rozpore s tvrdením ministerstva svojim obsahom pripúšťa, že práva a právom chránené záujmy obce môžu byť rozhodnutím o predĺžení platnosti prieskumného územia priamo dotknuté a takéto rozhodnutie sa ich týka.

Napriek skutočnosti, že Mestská časť Košice - Sever uviedla viacero dôvodov, pre ktoré nesúhlasí s predĺžením doby platnosti prieskumného územia a pre ktoré sa domáha práva byť účastníkom konania v záujme dôslednej a efektívnej ochrany oprávnených záujmov svojich obyvateľov, ministerstvo sa týmito dôvodmi vôbec nezaoberalo. Podľa ustanovenia § 3 ods. 5 správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí. Podľa ustanovenia § 32 ods. 1 správneho poriadku je správny orgán povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Ministerstvo sa s dôvodmi mestskej časti Košice - Sever nevysporiadalo a nepostupovalo v súlade so správnym poriadkom, ak ju v prípade pochybnosti nevyzvalo na preukázanie jej tvrdení, ktoré len označilo ako nekonkrétne. Naopak, máme za to, že ministerstvo vo svojom rozhodnutí nijako nepreukázalo, že právom chránené záujmy mestskej časti Košice - Sever nemôžu byť predĺžením doby platnosti prieskumného územia priamo dotknuté. Rozhodujúcim pre postavenie účastníka v správnom konaní je čo i len možnosť výskytu takej okolnosti, a nie či k nej v konečnom dôsledku dôjde.

Je bez akýchkoľvek pochybností nesporné, že dotknuté obce, na území ktorých sa prieskumné územie nachádza, a tiež vlastníci nehnuteľností v prieskumnom území, môžu byť vo svojich právach rozhodnutím o predĺžení platnosti prieskumného územia dotknutí a skutočnosť, že by sa voči takémuto zásahu nemohli brániť prostredníctvom práva na súdnu ochranu, nie je v súlade s ústavnými princípmi, pretože súčasťou obsahu práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len ústava) je nielen právo každého domáhať sa svojho práva na súde alebo na inom orgáne Slovenskej republiky, ale aj právo byť účastníkom konania, v ktorom sa rozhoduje o jeho právom chránených záujmoch, či o jeho právach a povinnostiach, lebo ináč v ňom nemôže chrániť svoje práva a právom chránené záujmy. Nemožno preto postupom ministerstva vylúčiť z konania subjekt, v ktorom sa rozhoduje o jeho právom chránených záujmoch, resp. o jeho právach a povinnostiach, lebo to by znamenalo popretie podstaty a zmyslu práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Záujem držiteľa prieskumného územia, ktorý je podľa názoru ministerstva v tomto konaní jediným, o právach a oprávnených záujmoch koho sa rozhoduje, nemôže prevážiť nad záujmom reprezentovanom dotknutými obcami, ktorých základnou úlohou pri výkone samosprávy je podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov starostlivosť o všestranný rozvoj jej územia a o potreby jej obyvateľov a podľa ustanovenia § 4 ods. 3 cit. zákona tiež utvárať a chrániť zdravé podmienky a zdravý

spôsob života a práce obyvateľov obce a chrániť životné prostredie. Nemôže prevážiť ani nad vlastníckym právom a jeho obsahom a v konečnom dôsledku nemôže odôvodniť to, aby sa niekomu odobrala možnosť priamo presadzovať a chrániť svoje práva a oprávnené záujmy v konaní, v ktorom sa o nich rozhoduje, resp. ktorým môžu byť dotknuté.

Konanie o predĺžení platnosti prieskumného územia nadväzuje na konanie o určení prieskumného územia. Formálno-právne sa môže javiť, že ide „len“ o predĺžovanie doby platnosti. Obsahovo však ide aj o práva a oprávnené záujmy dotknutých obcí a vlastníkov nehnuteľností, a to aj tie, ktorým bola, resp. mala byť poskytnutá „ochrana“ v konaní o určení prieskumného územia. Nestačí preto, ak týmto právam a oprávneným záujmom poskytuje ochranu správny orgán – ministerstvo ako orgán verejnej moci v konaní o predĺžení platnosti prieskumného územia, ako sa ministerstvo snaží navodiť svojim postupom a na podporu toho poukázať aj vo svojom tvrdení, že „...inštitút predĺženia doby platnosti prieskumného územia vychádza zo skutočnosti, že konkrétne prieskumné územie už bolo právoplatne určené, tzn. že v prípade rozhodnutia o určení prieskumného územia sa prezumuje jeho správnosť a zákonnosť a teda aj súlad s právnym poriadkom a verejným záujmom...“, lebo aj dotknuté obce a vlastníci nehnuteľností, by mali mať možnosť ich uplatňovať sami ako účastníci konania. Rozhodovanie o predĺžení platnosti prieskumného územia je spôsobilé a nesie v sebe objektívnu možnosť dotknúť sa oprávnených, resp. právom chránených záujmov dotknutých obcí a vlastníkov nehnuteľností aj s prihliadnutím na ich legitímne očakávania, že po desiatich rokoch trvania doby prieskumného územia a opakovaných predĺžovaniach, sa doba jeho platnosti skončí a nebude predĺžovaná a že sa skončia tiež obmedzenia, ktoré bránia dotknutým obciam v ich rozvojových aktivitách, opätovne sa zvýši atraktivita tohto územia celomestského významu tradične využívaného na rekreačno-oddychové účely jeho obyvateľov a skončia sa i obmedzenia, ktoré sú povinní strpieť vlastníci nehnuteľností, čo má priamy dopad aj na hodnotu ich majetku. Postavenie dotknutých obcí a vlastníkov nehnuteľností sa vylúčením z účasti na konaní o predĺžení doby platnosti prieskumného územia postupom ministerstva neprímerane a bezdôvodne oslabuje v prospech držiteľa prieskumného územia. S poukazom na vyššie uvedené preto nemožno prijať argumentáciu ministerstva, že predĺžením alebo nepredĺžením doby platnosti prieskumného územia mení iba právne postavenie držiteľa prieskumného územia. Rozhodne má dopad na obsah právneho postavenia dotknutých obcí pri plnení ich úloh pri výkone samosprávy i na obsah právneho postavenia vlastníkov nehnuteľností, o to viac, že navrhované tretie predĺženie o ďalších desať rokov, ktoré by pritom malo byť v zmysle geologického zákona celkom mimoriadnym, výnimočným a dostatočne odôvodneným opatrením, je v rozpore s jeho duchom a zmyslom, pretože účelom predĺženia doby platnosti nemá byť poskytnutie doby nevyhnutnej na dokončenie už začatých prác ako to predpokladá geologický zákon, ale vytvorenie priestoru pre iné činnosti, než pre ktoré bolo prieskumné územie určené a ktoré bolo východiskom pre rozhodovanie o jeho určení.

Podľa ustanovenia čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Ak ministerstvo zbavuje osobu práva byť účastníkom konania, výsledkom ktorého môžu byť dotknuté aj jej právom chránené

záujmy, či práva a povinnosti, tak podľa nášho názoru porušuje princíp legality obsiahnutý v citovanom ustanovení ústavy a dostáva sa do nesúladu s čl. 46 ods. 1 ústavy. To že dotknutá obec (a nepochybne tak aj vlastník nehnuteľnosti v prieskumnom území) môže uplatňovať svoje práva v konaní o určení prieskumného územia predchádzajúcom konaniu o predĺžení doby jeho platnosti, ktorého podľa názoru ministerstva už nemá byť účastníkom, nenahrádza jej účastníctvo v konaní, v ktorom sa môže rozhodovať tiež aj o jej právom chránených záujmoch, právach a povinnostiach. Ak teda má ministerstvo rozhodovať v konaní o predĺžení doby platnosti prieskumného územia určeného v konaní, ktorého účastníkom boli, resp. s poukazom na vyššie uvedené, mali byť aj dotknuté obce a vlastníci nehnuteľností, lebo sa v nich konalo aj o ich právom chránených záujmoch, tak to znamená, že sa o nich koná i v konaní o predĺžení doby platnosti prieskumného územia a majú byť jeho účastníkmi.

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiadame, aby rozhodnutie Ministerstva životného prostredia SR, odboru štátnej geologickej správy, číslo spisu 3283/2015-7.3, číslo záznamu 6952/2015 zo dňa 9.2.2015, ktorým Mestskú časť Košice –Sever vylučuje zo správneho konania vo veci predĺženia doby platnosti prieskumného územia Čermeľ – Jahodná – U, Mo, Cu rudy bolo zrušené a aby mestskej časti Košice - Sever bolo priznané postavenie účastníka konania o predĺžení doby platnosti uvedeného prieskumného územia.

S úctou

Marián Gaj
starosta